



בש"פ 7218/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7218/19

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 2.10.2019 בע"ח 65015-05-19 שניתנה על
ידי כב' השופטת חגיתמאק-קלמנוביץ

תאריך הישיבה: ז' בחשון התש"ף (5.11.2019)

בשם העורר: עו"ד דני בר-דוד

בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

החלטה



לפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ) בע"ח 65015-05-19 מיום 2.10.2019 במסגרתה סירב בית המשפט להיענות לבקשת העורר להורות למשיבה לקבל ממרכז ההגנה "בית לין" את מכלול החומר הנוגע לפנייתו של המתלוננת משנת 2013.

1. לאחר ששמעתי את באי כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש מקום להיענות לערר ולהורות למשיבה לנהוג באופן הבא:

- א. המשיבה, באמצעות משטרת ישראל, תפנה למרכז ההגנה "בית לין" בבקשה לקבל את מכלול החומר השמור בידו בקשר לפניית המתלוננת משנת 2013.
 - ב. לאחר שיתקבל החומר, תבחן המשיבה האם קיימת מניעה להעברתו, כולו או חלקו, לעיון העורר באמצעות באי כוחו. בהיעדר מניעה, יועבר החומר לבא כוח העורר.
 - ג. ככל שתסבור המשיבה כי קיימת מניעה כזו, יוגש החומר לגבי מתקיימת המניעה לבית המשפט קמא, ולאחר שישמעו טיעוני הצדדים יחליט בית המשפט קמא בעניין.
 - ד. ב"כ המערער נתן הסכמתו והתחייבותו לכך שהחומר ימסר לו בלבד, ולא יועבר לעיון צד שלישי כלשהו, לרבות המערער, וזאת בשים לב לאופי החומר בו מדובר.
2. הנימוקים המרכזיים להחלטתי זו הם כדלהלן: החומר המבוקש הוא חומר הגלם אשר על בסיסו נכללה פרפרזה בת 3 שורות בטופס סיכום והמלצה מיום 18.2.2016, שהוכן על ידי מרכז ההגנה "בית לין". בית המשפט קמא קבע בהחלטתו מיום 27.6.2019 כי הפרפרזה הינה חלק מחומר החקירה בעניינו של העורר וכי יש להעבירה לעיונו של העורר. במצב דברים זה סברתי כי יש מקום לראות בבקשה לעיין בחומר הגלם שעל בסיסו הוכנה הפרפרזה, משום בקשה הנופלת בגדרו של סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"). ודוק, הפסיקה שהוגשה על ידי באת כוח המשיבה מתייחסת למצבים בהם התבקש על ידי הנאשם חומר חדש, אשר החקירה לא התייחסה אליו, ולא מצאתי בה הנחיה הנוגעת למצב כגון דא, בהבקשה מתייחסת לחומר שעל בסיסו הוכנה פרפרזה, אשר נקבע כי היא מהווה חלק מחומר החקירה. סבורי כי במצב הדברים דנן, הפרדה בין הפרפרזה - שבחינת מסירתה לעורר מבוצעת במסגרת סעיף 74 לחוק לכל הדעות, לבין חומר הגלם - אשר לשיטת המשיבה הבקשה למסירתו יכולה להתבצע רק במסגרת סעיף 108 לחוק, איננה מוצדקת. ככל שהפרפרזה כוללת מידע הרלוונטי לחקירה, כך גם חומר הגלם עליו מבוססת הפרפרזה - ודומי כי הדברים ברורים.
3. ודוק, קיומה של פרפרזה המהווה חלק מחומר חקירה אינו מצדיק בהכרח היענות לבקשת נאשם לקבל את מכלול חומר הגלם שעל בסיסו הוכנה, ואיני מבקש לטעת מסמרות ביחס למכלול המצבים העלולים להתעורר בהקשר זה. ואולם, במקרה בו עסקינן נראה כי הן מיקוד בקשת העורר והיקפן של הפעולות המתבקשות במסגרתה והן המשמעות שעשויה להיות להעברת חומר הגלם, מצדיקים היענות לבקשה במתכונת שפורטה לעיל.



4. קיצורו של דבר, הערר מתקבל כמפורט בפסקה 1 לעיל.

ניתנה היום, ז' בחשון התש"ף (5.11.2019).

ש ו פ ט
